Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

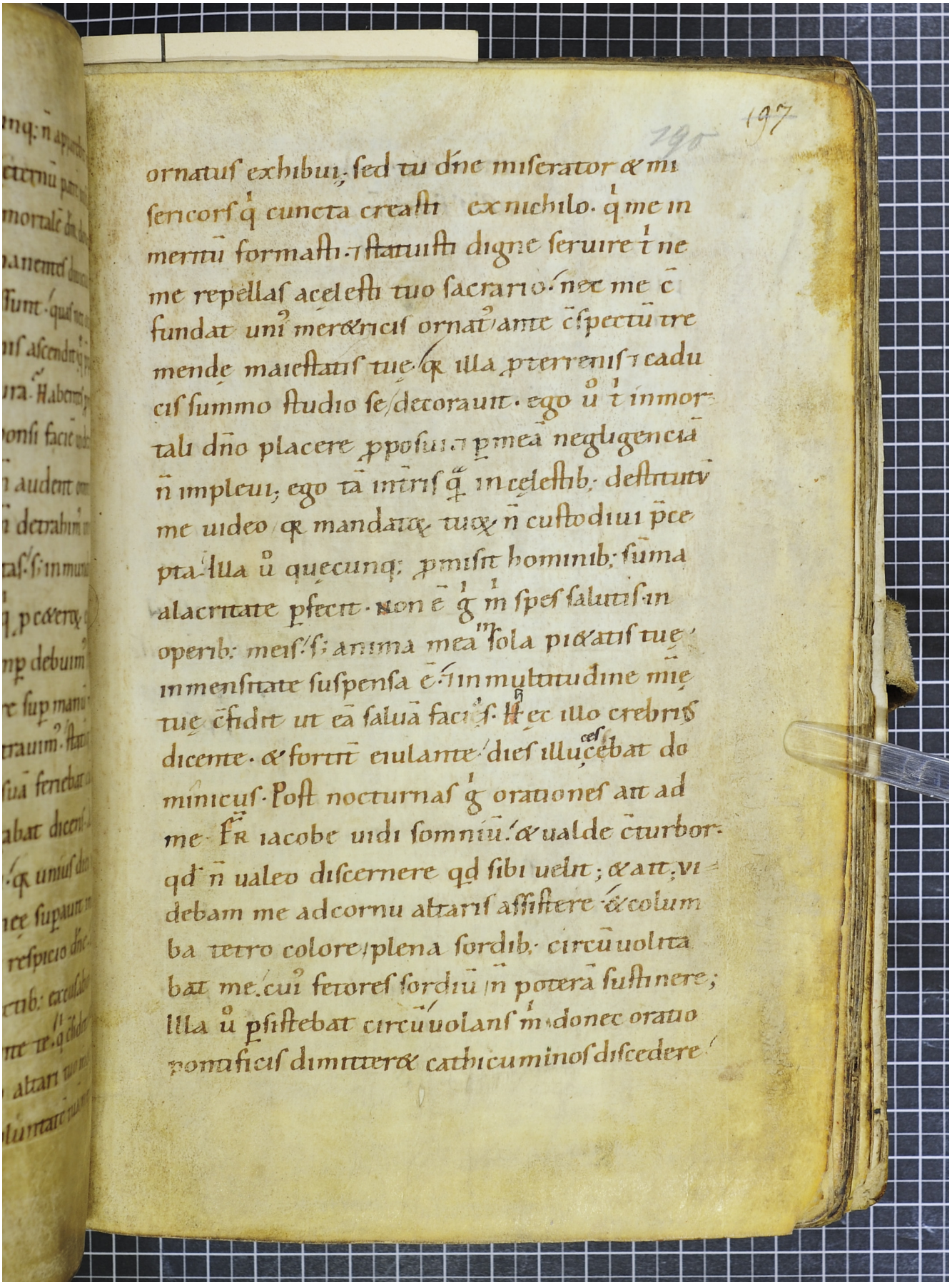

190 197

ornatus exhibui, sed tu dne miserator & mi
sericors q cuncta creasti ex nichilo. q me in
meritu formasti. statuisti digne seruire t ne
me repellas a celesti tuo sacrario. nec me c
fundat uni meritis ornat ante cspectu tre
mende maiestatis tue. qr illa pterrenis cadu
cis summo studio se decorauit. ego u t in mor
tali dno placere ppositum pmea negligencia
n impleui, ego ta intris q in celestib. destituti
me uideo qr mandata tua n custodiui pce
pta. illa u quecunq: pmisit hominib: suma
alacritate pfecit. non e g m spes salutis in
operib: meis. si anima mea sola piatis tue
immensitate suspensa e. in multitudine mie
tue cfidit ut ea salua faci. s. hec illo crebris
dicente. & fortiu eiulante dies illucebat do
minicus. Post nocturnas g orationes ait ad
me fr iacobe uidi somniu. & ualde turbor
qd n ualeo discernere qd sibi uelit; & ait, vi
debam me ad cornu altaris assistere. & colum
ba tetro colore plena sordib: circumuolita
bat me. cui fetores sordium n potera sustinere;
illa u psistebat circumuolans m donec oratio
pontificis dimittere & catechuminos discedere.